

Retskontoret og dette til Postvæsenet. Nu vil ærede Medlemmer se, at Mindretallet ved Ændringsforslag Nr. 11 til § 9 foreslaar en Forandring ved Udsendelsen af Forligsindkaldelser. I § 9 bestemmes, at Forligskommissioner og Tyendemæglere skal udsende Indkaldelserne. Parten skal bringe sin Forligsklage til Forligsmægleren, men ifølge Lovforslaget er han fri for at gaa hen og hente den hos Forligsmægleren igen og bringe den paa Postkontoret; det skal han imidlertid gøre, saaledes som Mindretallet har formuleret sit Ændringsforslag. Jeg skal nu paavise, at hvis man følger Mindretallets Forslag, vil det foraarsage langt mere Ulejlighed, end hvis man følger mit Forslag. Det, som ligger til Grund for Mindretallets Forslag, er jo alene det, at det skulde medføre en Lettelse for Sagførerstanden. Jeg skal her med Tal godtgøre, at denne Opfattelse er fuldstændig forkert, at det netop vil blive langt mere besværligt for Sagførerstanden, hvis man følger Mindretallets Forslag, end hvis man følger Regeringens Forslag. Jeg betoner, at Sagførerforeningen kun taler om Udenretsstævninger, medens man er paa det rene med, at for Retsstævninger er Lovforslagets Fremgangsmaade den nemmeste. Jeg sagde, at jeg vilde bevise min Paa-stand med Tal, og det vil jeg gøre paa den Maade, at jeg vil oplyse, hvor mange Indkaldelser der er til Forligskommissionen her i Danmark, og hvor mange Retssager der er her i Danmark om Aaret. De sidste Indberetninger viser, at der ved Forligskommissioner, Gæsteretter, Gældskommissionen og Sø- og Handelsretten behandlede 112,302 Sager i Aaret 1910. Af disse Sager blev 17,646 paa-stævnet for Domstolene. Det vil med andre Ord sige, at i de 94,656 Tilfælde betyder Regeringsforslaget en Lettelse for Sagførerstanden i Modsetning til det af Mindretallet foreslaaede, og kun i 17,646 Tilfælde vil Mindretalsforslaget medføre en lille Fordel for Sagførerstanden. For 1911 stiller Tallene sig saaledes, at der er 111,457 Forligsindkaldelser og kun 16,583 paa-stævnte Sager.

Saa sagde det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen): Ja, men oppe i Københavns Forligskommission er det saa nemt, der gaar man bare op med Forligsindkaldelsen, og saa bor Stævningssmanden ved Siden af. Men det gælder ikke ude paa Landet, der skal man til Forligsmægleren først, og saa skal

man sende Stævningen til Stævningssmanden, der ikke bor ved Siden af. Det nytter ikke, at det ærede Medlem henviser til Forholdene i København; det ærede Medlem ved jo godt, at ifølge § 3 gælder disse Regler om Forkyndelse paa denne Maade ikke for København, saa det maa man se ganske bort fra. Dertil kommer yderligere, at med Hensyn til Retsstævninger er der ingen, som kan bestride, at den af Ministeriet foreslaaede Ordning er betydelig nemmere; der skal man, inden man kan sende sin Stævning ud til Forkyndelse, op paa Retskontoret med den for at faa den autoriseret, og saa er Lovforslagets Regel den, at Retskontoret besørger den sendt ud til Forkyndelse for den paagældende. Efter Mindretallets Forslag skulde man gaa op igen paa Retskontoret og hente den og selv bringe den paa Postkontoret. Hertil kommer endvidere den meget væsentlige Betragtning, som de Herrer ikke er ukendt med, at det er Mening, at dette Lovforslag ogsaa skal virke under Retsplejeloven, og ved den afskaffes ganske Begrebet Udenretsstævninger. Naar altsaa den danske Sagførerforening udelukkende støtter sin Indvending paa, at Lovforslaget ikke vil faa Betydning for Udenretsstævningers Vedkommende, skal det ikke glemmes, at dette Begreb falder fuldstændig bort, naar Retsplejeloven træder i Kraft. Den eneste Begrundelse, der gives for at gaa imod det af Ministeriet foreslaaede, er altsaa i Virkeligheden den, at det ikke for Udenretsstævningers Vedkommende vil være af nævneværdig Betydning; men af det, jeg har oplyst, vil ærede Medlemmer have set, at disse Stævninger kun er et Mindretal af alle de Forkyndelser, som finder Sted om Aaret, og de falder fuldstændig bort, naar Retsplejeloven træder i Kraft.

Endelig er det et ganske forkert Synspunkt, som Mindretallet har lagt til Grund. Dette Lovforslag er ikke fremkommet, fordi man vilde skabe en Begunstigelse eller særlig Lettelse for Sagførerstanden, det er en Misforstaaelse, at det var det, man specielt i første Række havde for Øje. Det, man havde for Øje, var det, der blev fremdraget ved Finanslovens Behandling i 1910, at lette Stævningssmændene noget, derfor foreslog man denne Regel med een Stævningssmand og Regelen om Forkyndelse med Posten. Dette Princip: Forkyndelse med Posten indeholder meget store Betæneligheder. Jeg er ganske klar over, at man derved svækker Sikkerheden i selve Forkyndelses-